

T.B.M.M.
HALKLARIN DEMOKRATİK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Sayı : **21921**
Tarih : **12.10.2022**

Türkiye Büyük Millet Meclisi -
Türkiye Büyük Millet Meclisi
Başkanlığı
Tarih: 12/10/2022 11:27
Sayı: E-120.10-1093235

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Münferit olaylar olmaktan çıkıp bizzat İktidar eliyle teşvik edilerek sistematik hale gelen kolluk şiddetinin, kurumsallaşmış hesap sorulamazlık pratiğinin önüne geçilmesi ve uluslararası hukuka aykırılık teşkil eden bu suçlarla ilgili olarak etkin bir soruşturma ve kovuşturma mekanizmasının işlerliğinin sağlanması için; alınacak önlemlerin, yapılması gereken yasal değişikliklerin bir an önce belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci, İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca Meclis Araştırması açılması için gereğini ve bilgilerinizi arz ederim. 12.10.2022

Mehmet Ruştü Tiryaki
Batman Milletvekili

GEREKÇE

Türkiye’ye neredeyse kuruluşundan beri eşlik eden nelerin/kimlerin, ne zaman, hangi koşullara bağlı olarak tehdit oluşturacağını belli olmadığı dolayısıyla “devlete karşı” sürekli bir tehdidin varlığına işaret eden güvenlik paradigmasının en büyük işlevi, suç ve suçlu kavramlarını esneterek muğlak, öngörülemez bir hak-hukuk düzlemi yaratmış olmasıdır. Bu “güvenlik” mefhumu ve bu mefhumun mütemmim cüzü olan kolluk eliyle şiddet, iktidarların meşruiyeti ve sürekliliğini sağlayacak bir kolaylaştırıcı ve hatta müttefik olarak süregelmıştır.

Avrupa Birliği (AB) üyelik sürecinde yerine getirilmesi gereken siyasi kriterler çerçevesinde kolluk şiddeti, kötü muamele ve işkence vakaları ile ilgili olarak teoride bazı düzenlemeler yapıldıysa da özellikle 2016 yılı ve devamında iktidar tarafından açıkça desteklenen ve dahası teşvik edilen bu suçların hem nitelik hem nicelik olarak artış gösterdiği görülmektedir. Gelenen aşamada Türkiye’de devamlılığını düzensizliğe, toplumsal çatışmaya ve krizlerin sürekliliğine bağlamış olan iktidar eliyle kolluk kuvvetleri teşkilatı, münferit veya halihazırda işlenmiş olan suçlardan ziyade toplumsal muhalefeti bertaraf etmek üzere “önleyici polislik” olarak yeniden yapılandırılmıştır. Böylece miting yapan fındık üreticilerinden kadına yönelik şiddeti protesto amacıyla hazırlanmış bir sergiye kadar herkes ve her şey “güvenlik tehdidi” olarak addedilebilir ve kolluk şiddetine maruz kalabilir hale getirilmiştir.

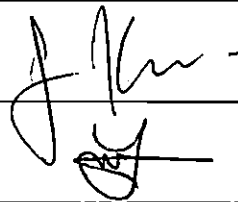
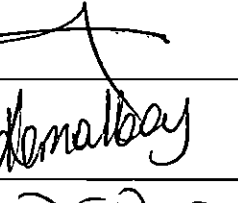
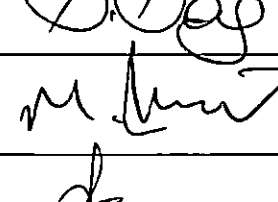
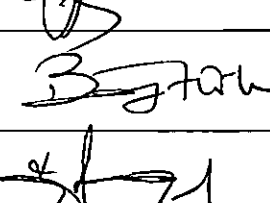
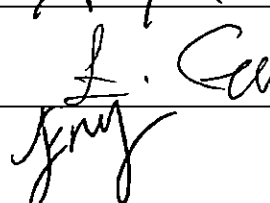
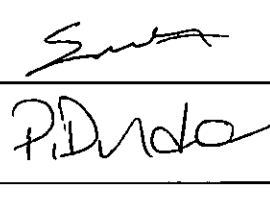
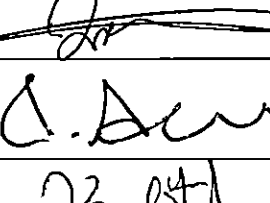
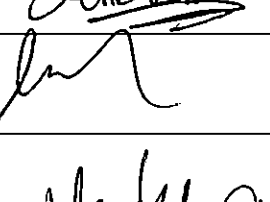
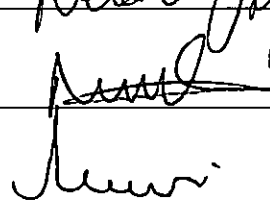
Son olarak “Dokunulmaz” olana bile dokunabileceğini göstererek olası en küçük muhalif eğilimi dahi “önlemeyi” amaçlayan iktidarın, seçilmişlere yönelen kolluk şiddetini kendi devamlılığı için kullanışlı bir aparat olarak gördüğü aşıkardır.

2019 yılında yapılan yerel seçimler sonucunda HDP’nin kazandığı belediyeler, Yüksek Seçim Kurulu’nun KHK’li eş başkanlarla ilgili vermiş olduğu karar ve kayımlar eliyle gasp edilirken bu durumu protesto etmek isteyen HDP’li milletvekilleri de kolluğun fiziksel şiddetine maruz bırakılmıştır. Diyarbakır Milletvekili Remziye Tosun’un omurga kemiğinde kırık oluşurken Musa Farisoğulları’nın bir gözünde görme kaybı meydana gelmiştir. Yine aynı süreçte farklı yerlerde gerçekleştirilmek istenen basın açıklamalarında HDP milletvekilleri Kemal Bülbül ve Salihe Aydeniz polis şiddeti nedeniyle hastaneye kaldırılmıştır. Sadece bu senenin Nisan ayında Kadıköy’de bir basın açıklamasına katılan Milletvekili Ali Kenanoğlu müzakere sırasında kalkanlarla ittilirken Milletvekili Musa Piroğlu polisler tarafından tekerlekli sandalyesinden düşürülmüştür. Mayıs ayında bir cenazeye katılan Milletvekili Alican Önlü polis şiddeti sonrası hastaneye kaldırılmış, Haziran ayında Milletvekili Hüseyin Kaçmaz’ın parmağı polis tarafından kırılmış ve henüz iki gün önce uygulanan polis şiddeti sonucunda Milletvekili Habip Eksik’in bacağı üç yerinden kırılmıştır. Her bir olaydan sonra ilgili valilikler, emniyet müdürlükleri ve bakanlıklar tarafından yapılan açıklamalarda olayların asılsız, münferit veya nefsi müdafaa niteliğinde olduğu vurgulanarak kolluk şiddeti meşrulaştırılmaya çalışılmış ve cezasızlıkla ödüllendirilmiştir.

Türkiye’deki cezasızlık rejimi gelişmiş, yerleşmiş ve süreklilik kazanmıştır. Uluslararası hukuka göre devletler, uluslararası hukuka aykırı suçları soruşturmak, faileri yargılamak ve suçlu bulundukları takdirde usulüne uygun bir biçimde cezalandırmakla yükümlü olsa da;

Anayasa'ya göre demokratik bir hukuk devleti olan Türkiye'de, devletin güvenliğinden sorumlu kişi ve kurumların insan hakları ihlalleri nedeniyle yargılanması noktasında kurumsallaşmış bir cezasızlık politikasının bir devlet geleneği olarak benimsendiği görülmektedir.

Güvenlik güçlerinin faili olduğu insan hakları ihlalleri ve bu ihlallerin yargılanmalarında cezasızlıkla mücadelede siyasi iradenin kararlılığı mutlak bir gereklilik olarak öne çıkmaktadır. İnsan hakları ihlalleri ve cezasızlık politikasının önüne geçmede yasal reformların tek başına bir anlam ifade etmediği bu dönemde, sorunu oluşturan bütün unsur ve aktörleri kapsayacak biçimde bir değişikliği sağlamak amacıyla meclis araştırma komisyonu kurulması elzemdir.

1	FATMA KURTULAN	MERSİN	
2	ZÜLEYHA GÜLÜM	İSTANBUL	
3	MUSA PİROĞLU	İSTANBUL	
4	SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ	İZMİR	
5	DERSİM DAĞ	DİYARBAKIR	
6	MURAT SARISAÇ	VAN	
7	SIDIK TAŞ	SİİRT	
8	BERDAN ÖZTÜRK	AĞRI	
9	HİŞYAR ÖZSOY	DİYARBAKIR	
10	EBRÜ GÜNAY	MARDİN	
11	OYA ERSOY	İSTANBUL	
12	ŞEVİN COŞKUN	MUŞ	
13	PERO DUNDAR	MARDİN	
14	DİRAYET DİLAN TAŞDEMİR	AĞRI	
15	AYŞE ACAR BAŞARAN	BATMAN	
16	KEMAL BÜLBÜL	ANTALYA	
17	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
18	NECDET İPEKYÜZ	BATMAN	
19	NUSRETTİN MAÇIN	ŞANLIURFA	
20	İMAM TAŞÇIER	DİYARBAKIR	